L'ENTREVISTA

Quins nervis… A la nit gairebé no he pogut dormir pensant en l'entrevista que tinc. Em miro al mirall fixament… Perfecte. Estic preparada. Tinc la formació que sol·liciten per al lloc de treball, l'experiència laboral que demanen a l'oferta que van publicar i una carta de recomanació.

Sóc la persona indicada, sóc el perfil que estan buscant, sóc la treballadora que estaven esperant… Respiro profundament i em pico l'ullet. Estic genial i he triat la millor roba seguint els consells que m'han donat des del servei local d'ocupació. Ho aconseguiré!

Escolto una música relaxant mentre vaig conduint i segueixo les indicacions del GPS per arribar a la ubicació que m'ha donat el senyor Marc Rovira, cap de Recursos Humans.

Aparco i torno a fer una respiració que omple tot el meu cos d'una sensació de pau. Estic tranquil·la. El lloc de feina està fet per mi.

He arribat 10 minuts abans i entro. A la recepció hi ha una noia que em rep amablement.

- Bon dia, sóc la Júlia Serra. Tinc una entrevista amb el senyor Marc Rovira.
- Bon dia. Segui un moment, de seguida l'atendrà.

La recepcionista agafa el telèfon i espero pacientment. Mantinc una postura corporal correcta. Sóc la treballadora adequada.

El temps passa... i aprofito per repassar mentalment totes les dades del currículum, tot està controlat. Somric.

La porta del senyor Rovira s'obre lentament i observo el noi que surt. Té un posat seriós, distant,... em sembla que el conec. Ell també em mira i es dirigeix cap a on estic asseguda.

- Hola Júlia! Quan de temps ha passat! Com va la vida?

Ja recordo on l'he vist. Estudiava empresarials a la universitat amb mi però per temes personals va deixar la carrera i va començar a treballar en una petita empresa familiar.

- Hola Ricard! Sí que han passat anys! Jo estic molt bé, vinc a fer una entrevista de feina. Ara porto un temps a l'atur perquè després de tenir el meu fill i amb tot el tema econòmic que hi ha, l'empresa em va acomiadar.
- Quina casualitat, jo també he vingut a fer l'entrevista per al lloc de treball que ofereixen... Vull créixer a nivell professional... l'empresa familiar m'ha quedat una mica petita i ara que estic a punt de tenir el meu primer fill m'agradaria fer un canvi.

Mantenim una conversa fluida i finalment ens passem els nostres telèfons per poder contactar un altre dia.

La noia de recepció em comunica que ja puc passar. Inspiro aire i m'acomiado d'en Ricard desitjant-li molta sort. Pico a la porta i una veu masculina em convida a passar.

En Marc Rovira m'espera elegantment al costat de la seva taula i m'ofereix la seva mà. L'encaixo desprenent confiança. Aquesta vacant és per mi. Em convida a seure... Comença l'acció...

- Bon dia, senyoreta???? Senyora????- alça una cella esperant la meva resposta.-
- Senyora Júlia Serra.- responc mentre penso que no sóc tan gran.-
- Senyora Serra, doncs. Sóc en Marc Rovira, cap de Recursos Humans de "Mains & Folder". Anirem per feina, Júlia. Li faré unes preguntes que m'haurà de respondre tan ràpidament com li sigui possible. Ja he mirat el seu currículum i s'ajusta a tot el que nosaltres esperem. Preparada?

Afirmo rotundament amb un gest que fa destacar la meva seguretat. Això ja està guanyat!

- Veig que viu a la zona i, com ja li he dit compleix els requisits que demanem. Està vostè casada? Té fills?
- Sí, fa 5 anys que estic casada i fa un parell d'anys que vam tenir el nostre primer fill.
- Està disposada a tenir flexibilitat horària en funció de les necessitats de l'empresa?
- Sí, compatibilitzaria la meva vida personal i professional.
- Està disposada a cobrar un salari de 12000 euros bruts anuals?

Em quedo de pasta de moniato... 12000 euros? És una mica just, la veritat... On treballava estava cobrant el doble i més amb les responsabilitats que estan demanant... Li responc francament...

- És una mica just però podria adaptar-me fins que em coneguin i després valorar el tema del sou.

M'observa... La seva mirada m'està avaluant. Tot i el silenci, continuo amb una actitud positiva.

- Perfecte Júlia. Ens posarem en contacte amb vostè per comunicar-li la nostra decisió. Moltes gràcies i ens veiem aviat.

Quina decepció... Ja està? Això és tot el que vol saber de mi? M'aixeco de la cadira i surto del despatx.

Han passat un parell de setmanes des de l'entrevista i encara no m'han dit res. Per mostrar el meu interès, ahir vaig trucar per conèixer l'estat del procés de selecció però el senyor Rovira comunicava.

Truco en Ricard, a veure si li ve de gust quedar per fer un cafè i posar-nos al dia. El telèfon sona i als tres tons respon.

- Hola Ricard! Com vas? He estat pensant que podríem quedar i xerrem una mica, ens podem posar al dia. Com ho tens demà al matí?
- Hola Júlia! Et volia trucar la setmana passada... Demà és impossible perquè...saps... és que... Finalment em van contractar a " Mains & Folder". Vaig començar el dia després de l'entrevista. Estic encantat i a més el sou és boníssim!

No puc evitar sentir-me decebuda.... Ni tan sols he rebut una trucada descartant-me... Un sou boníssim? A quina entrevista va anar aquest noi????

- Em sap greu Júlia, pensava que ho sabries.... Però si et ve de gust quedem a la tarda, quan surti de la feina.
- Sí, sí.... després et truco i et confirmo.-

Penjo pensant què he fet malament...

Júlia Serra